

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Irományszám: *L/228*

Érkezett: 2014 JÚL 15.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Földművelésügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mikor jelenhet meg a természetvédelem a gyakorlatban is?”

címmel.

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A kétéltűek 360 millió éve élnek a Földön, túléltek a dinoszauruszokat és még azt is, amit ők nem. Mára azonban az emberi civilizáció hatásai egy olyan, komplex problémaegyüttes elé állították ezeket a gerinceseket, amelyhez koránt sem biztos, hogy képesek lesznek alkalmazkodni. A hazánkban élő mintegy húsz faj mindegyike védett ugyan, többségük mégis jól érzékelhetően, folyamatosan szorul vissza. Néhány kedvező, csapadékos év még okoz lokális, populációkon belüli egyedszám-robbanást, de a hanyatló tendencia vitathatatlan. Félő, hogy néhány faj esetében aktív és jelentős emberi beavatkozás nélkül ez a folyamat visszafordíthatatlan. A világ jelentős részén végigsöprő, a kétéltűeket alaposan megtizedelő gombafertőzés is megjelent hazánkban, ami tovább rontja esélyeiket a túlélésre. Pedig általánosságban elmondható, hogy jelenlétük a táplálékláncban is nélkülözhetetlen, valamint több esetben indikátor fajok is tekinthetők. Az állami szerepvállalás sokat lendíthetne a helyzeten, hiszen kipróbált, jól működő, állandó rendszerek léteznek a forgalmas vonuló útvonalaik „fedezésére”. Az ideiglenes, terelőfóliás megoldásokkal szemben számtalan előnnyel bírnak az állandó békaalagutak. Sokat jelentene, ha az állam nem csak a nemzeti parkok gondozásában lévő területeken figyelne oda a kétéltűek számára fontos petéző helyekre. Hiszen ha egy populáció állandó és megfelelő szaporodó helyet talál, és oda tavasszal az ivarérett egyedek nagy biztonsággal meg is érkeznek, akkor már szinte biztosnak is vehetjük, hogy képesek lesznek kiheverni az egyéb veszteségeket. Szintén érdemes lenne egy átfogó monitoring vizsgálat, mind a fajok elterjedési területe, mind egyedsűrűségük

mérése érdekében. Pontos képet kellene kapnunk a kételtűek vagy lárváik számára komoly veszélyt jelentő özönfajok helyzetéről. Mindezen általánosságok mellett néhány esetben szükség lenne élőhelyfejlesztésre is. Kiemelten a hazánkban ritka, elszigetelt populációk esetében, ilyen az alpesi götte bakonyi alfaja, az alpesi tarajos götte őrségi jelenléte és a mocsári béka egy-egy elszigetelt populációja is. Mind-mind külön figyelmet érdemelnek, elvesztésük megbocsájthatatlan kudarca lenne a magyar természetvédelemnek.

Kérdezem a tisztelt Miniszter Urat, hogy mit és mikor kíván lépni, hogy hazánk biodiverzitása ne csökkenjen?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2014. június 12.

Tisztelettel:

Magyar Zoltán
Jobbik